

ת"פ 11329/04/23 - מדינת ישראל נגד נמר קרקש

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11329-04-23 מדינת ישראל נ' דהן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 115819/2023

בפני **כבוד השופט גיל אדלמן**
מדינת ישראל
נגד
נאשמים

4. נמר קרקש

החלטה

החלטה בבקשת ההגנה לביטול כתב אישום כנגד נאשם 4 (להלן: הנאשם 4, או המבקש) בהיעדר שימוע ואי קיום חובת הידוע, לפי סעיף 60(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי, או החוק).

העובדות

- נגד הנאשם 4 וארבעה נאשמים נוספים הוגש ביום 9.4.2023 כתב אישום המייחס להם עבירות שונות בתחום הסמים המסוכנים והסחר בהם. כתב האישום מתאר השתלשלות פרשה לפיה קשרו מי מהנאשמים קשר להפקת רווחים ממכירת סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקלים שונים ברחבי העיר אילת. במסגרת הקשר סחרו חלק מהנאשמים בסמים מסוכנים. כתב האישום כולל חלק כללי, וחמישה אישומים נפרדים.
- חלקו של נאשם 4 בא לידי ביטוי באישום השלישי. אישום זה מתאר עסקת סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, שהתבצעה בסיועו של המבקש, אשר הסיע את נאשם 1 לטובת ביצוע העסקה ואף נכח בה. כן מיוחסת לנאשם 4 עבירה של שיבוש מהלכי משפט בצוותא, בכך שלאחר מעצרו של אחד מהמעורבים בפרשה על ידי המשטרה, קיבל מידי נאשמים אחרים את מכשיר הטלפון אשר שימש אותם לצורך ביצוע עסקאות הסמים; זאת, במטרה למנוע תפיסתו ולהעלים את הראיות שבו, בהתאם להנחיות שקיבל הנאשם 4 מהאחרים.
- בדיון שהתקיים ביום 11.6.2023 טען ב"כ המבקש כי נמנעה ממנו זכות השימוע, ולפיכך עתר לביטול כתב האישום נגדו. הסנגור התייחס למסמך שעניינו פטור מעריכת שימוע לנאשמים אשר הוגש מטעם המאשימה; לטענתו, החלק המיוחס לנאשם 4 בביצוע העבירות הוא מצומצם ביחס לנאשמים האחרים. לדבריו: "כידוע למאשימה יש אפשרות להגיש כתבי אישום בנפרד באותה פרשיה בתיקים נפרדים, דבר זה נעשה חדשות

לבקרים". בנסיבות אלה, לשיטת הסנגור, העדיפה המאשימה למנוע פיצול אישומים מנימוקים טכניים, על חשבון זכותו המהותית של הנאשם 4 לשימוע.

הסנגור הדגיש כי בניגוד לנאשמים האחרים בפרשה, במועד הגשת כתב האישום היה המבקש משוחרר תחת תנאים מגבילים, ולפיכך לא היה מקום לשלול את זכותו לשימוע, בטרם הגשת כתב האישום נגדו. בא כח המבקש אף הוסיף כי הנאשם מסכים להיוותר בתנאיו המגבילים, אף אם בית המשפט יורה על ביטול כתב האישום נגדו, וזאת עד אשר יערך בעניינו שימוע. בכך, לשיטתו, אף לא יפגע האינטרס הציבורי.

4. המאשימה מנגד טענה כי עמדה בדרישות סעיף 60א(ה) לחוק סדר הדין הפלילי, המקנה פטור למאשימה מעריכת שימוע לנאשם. לשיטתה, המסמך בו הוענק הפטור נערך על ידי הגורם המוסמך אשר פרט את הטעמים לכך (להלן: ההחלטה). בנסיבות אלה, לשיטת המאשימה, "הבקשה של חברי לא עומדת בתנאי הראשון של המבחן המשולש שנקבע בעניינו של בורוביץ". עוד ציינה ב"כ המאשימה כי עסקין בפרשייה בה האישומים שלובים האחד בשני ולא ניתן לערוך הפרדה מלאכותית בדרך של הגשת כתב אישום נפרד נגד הנאשם 4.

דין והכרעה

- 5.** לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שהוגש לידי, מצאתי לדחות את הבקשה. אלו נימוקי.
- 6.** סעיף 60א(א) לחוק, קובע כי פרקליט מחוז או ראש יחידת תביעות מוסמך להימנע מקיום חובת יידוע אם מצא כי קימת מניעה לכך. בהוראת החוק לא נקבע אילו שיקולים ראשי יחידת התביעות לשקול. כן לא נקבע כי יש צורך בנימוקים שירשמו כדי להימנע מקיום חובת השימוע.
- סעיף 60א(ה) לחוק קובע: "החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, ראשי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד)".
- 7.** במקרה שלפנינו עסקין בטענה לפיה כלל לא נשלחה פניה לנאשם או לבא כוחו, בהתאם לסעיף 60 לחוק. ודוק, הסנגור בטיעוניו ציין "אני מודיע לא נעשה כאן שום פנייה גם לא בהליך מעצר הימים בו שוחרר הנאשם 4 ולא נעשתה שום פנייה במהלך כל הדרך". הוזה אומר, מצויים אנו בגדרה של הוראת החוק המפורטת בסעיף 60 א(א), לפיה החליט ראש יחידת התביעות מראש להימנע מקיום הליך שימוע לנאשמים, ובכללם נאשם 4.
- 8.** במסגרת ת"פ (מחוזי חי') 45720-01-22 **מדינת ישראל נ' מסארו ואח'** (4.9.2022) להלן: עניין מסארוה) דן כב' השופט מוחמד עלי בטענה דומה לפיה התבקש להורות על ביטול כתב אישום כנגד אחד

הנאשמים בשל אי קיום שימוע בעניינו. במסגרת החלטתו המקיפה, מצטט בית המשפט החלטה אחרת, של בית המשפט המחוזי בתל אביב בעניין תפ"ח (מחוזי ת"א) **כהן נ' מדינת ישראל** (22.7.2007), בה נדון היקף שיקול הדעת הנתון לרשויות התביעה, כדלקמן:

"שיקול הדעת שהעניק המחוקק לראשי התביעה, להחליט על אי יידוע בעקבות מניעה שנקרתה על דרך היידוע, הוא שיקול דעת רחב, המאפשר לכאורה לראשי התביעה להציב במסגרת שיקול הדעת המוקנה להם, גם שיקולים טכניים, בהם, הצורך בהכנה מהירה של כתב האישום כנגד חשודים **גם אם אינם הנמצאים במעצר**. סמכות זו, כולל, הוראת הפטור הסטטוטורית מיידוע, המעוגנת בסעיף 60א(ז) לחסד"פ לגבי חשודים עצורים, יש להבין על רקע הצורך בהתמודדות התביעה עם מגבלת הזמן שנקצב לה בהגשת כתב אישום בתנאים כאמור, כמו גם, הצורך לזרז את הליכי החקירה של חשוד עצור, שפרק הזמן של 30 הימים הנקובים בסעיף 60 א(ד) לעניין תגובה על הודעת יידוע, אינו רלוונטי לגביו." [1]

9. נקבע לא פעם בפסיקה, כי שיקול הדעת של המאשימה הינו רחב ולא בנקל יתערב בית המשפט בביקורת אלא במקרים חריגים בהם נמצא בו פגם משמעותי; ראה למשל את בג"ץ 3070/17 **פלוני נ' היועמ"ש** (28.2.2018), שם נקבע:

"הלכה ידועה היא כי לתביעה הכללית נתון שיקול דעת רחב בכל הנוגע להחלטות הנוגעות להעמדה לדין, ועל כן בית משפט זה יתערב בהחלטות אלה רק במקרים בהם ההחלטה עצמה נגועה בחוסר סבירות קיצוני או שיש בה עיוות מהותי (ראו למשל: בג"ץ 3425/94 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נ(4) 1, 10; בג"ץ 8088/14 פרחת נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 לחוות דעתה של השופטת א' חיות (כתוארה אז) (27.9.2017) (להלן: עניין פרחת) וההפניות הנזכרות שם).

10. במקרה שלפנינו, נומקה ההחלטה ליתן פטור מקיום הליך השימוע במסמך שהוגש לעיוני, ושנערך על ידי סנ"צ דקלה פוגל, ראש יחידת תביעות דרום. מההחלטה עלה כי הנאשם 4 מהווה חלק מקבוצה שחבריה היו מעורבים בסחר בסמים קשים בהיקפים גדולים ובאופן מתוחכם ומאורגן באילת. מעשיו של הנאשם 4, אפשרו את ביצוען של חלק מהעבירות, לאחר שנהג ברכב ששימש לביצוע עסקאות הסמים. כן היה מעורב הנאשם 4 ב"שרשרת שיבוש מהלכי משפט שמטרתה להעלים ראיות".

11. בעניין מסארוה קבע כב' השופט מוחמד עלי בהחלטתו:

"אי עריכת השימוע נבעה מכך שנאשם 3 הוא חלק מפרשה רחבה שבה היו מעורבים מספר חשודים שהיו נתונים במעצר והיה צורך להגיש נגדם כתב אישום בפרק זמן קצר. סד הזמנים הקצר שעמד בפני המאשימה להגשת כתבי אישום, לא אפשר עריכת הליכי יידוע ושימוע לנאשם 3 ומכאן ההחלטה להגיש את כתב האישום ללא עריכת שימוע... על רקע מספר המעורבים בפרשה ומורכבות הפרשה, לא ניתן לומר כי נפל פגם בהחלטת פרקליטת המחוז לא לערוך שימוע לנאשם 3."

12. יפים הדברים אף לענייננו. נוכח אופיה של הפרשה, על מורכבותה, בשילוב חלקו הנטען של הנאשם 4 בעבירות הסמים ובשרשרת האירועים, כעולה מכתב האישום, ברי שלא נפל כל פגם בשיקול דעתה של המאשימה להימנע מקיום הליך שימוע בעניינו, ופועל יוצא מכך - החלטתה להגיש כתב אישום אחד, נגד כל המעורבים בפרשה זו (העצורים, והמשוחררים בתנאים). מדובר בהחלטה סבירה, ואף מתבקשת בנסיבות העניין.

13. משכך, כאמור, (וכפי שנקבע גם בעניין מסארוה הנ"ל), לא מצאתי כי אי עריכת הליכי השימוע לנאשם 4, חוצה את המבחן הראשון מתוך השלושה שנקבעו בהלכת בורוביץ' (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (2005)), לפיו נפל פגם בהחלטת ראש יחידת התביעות במקרה דנא, לא קרוב לכך.

14. אשר על כן הטענה נדחית.

15. הנאשם 4 ישיב לכתב האישום באופן מפורט ובכתב, תוך 5 ימים מיום קבלת החלטה זו. הסנגור יציין במסגרת תשובתו מי העדים אותם מבקש לחקור בחקירה נגדית מתוך רשימת עדי התביעה המפורטת.

16. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

[1] ההדגשות במסמך זה הן שלי, ואינן במקור - ג.א.